

Sygn. akt IV KK 306/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza
w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 6 grudnia 2012 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 29 marca 2012 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. P. został oskarżony o to, że:

W okresie od maja 2002 roku do marca 2003 roku w J., wspólnie i w porozumieniu z P. S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło

dochodu, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci łącznie nie mniej niż 30 kilogramów marihuany, które to środki nabył podczas kilkunastu transakcji od nieustalonej osoby, a następnie zbył B. K. w cenie od 13 do 15 złotych za gram marihuany, celem dalszego wprowadzenia do obrotu, to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

Wraz z aktem oskarżenia, w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. prokurator skierował do Sądu wnioski o wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary.

Sąd Rejonowy uwzględnił ten wniosek i wyrokiem z dnia 29 marca 2012r., wydanym na posiedzeniu, Sąd Rejonowy w J. orzekł:

I. Oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na podstawie artykułu 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 złotych każda.

II. Na podstawie art. 69 § 1, 2 k.k., w zw. z art. 343 § 1, 2 pkt 2 k.p.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 7 (siedem) lat.

III. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa w wysokości 45.000 (czterdziestu pięciu tysięcy) złotych na rzecz Skarbu Państwa

IV. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem wydatków kwotę 120 złotych oraz tytułem opłaty sądowej kwotę 2.400 zł.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 6 kwietnia 2012r.

Kasację od powyższego wyroku Sądu odwoławczego - na niekorzyść oskarżonego - wywiódł Prokurator Generalny.

Zarzucił on temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o skazanie M. P. za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k., bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku zgodnego z tym wnioskiem, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego - art. 73 § 2 k.k. poprzez zaniechanie orzeczenia wobec oskarżonego obligatoryjnego dozoru.

W konkluzji wniósł on o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J. ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, a jej uwzględnienie musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku w całości. Rację ma bowiem autor skargi, że jednym z warunków konsensualnego zakończenia postępowania - w trybie art. 335 § 1 k.p.k.- jest zgodność złożonego przez prokuratora wniosku o skazanie z obowiązującym porządkiem prawnym. W sytuacji braku takiej zgodności, powinnością sądu jest doprowadzenie do uzgodnienia ze stronami stosownej modyfikacji wniosku, a w przypadku, gdyby okazało się to niemożliwe - skierowanie sprawy na rozprawę celem rozpoznania jej na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.).

W realiach niniejszej sprawy, w której M. P. postawiony został pod zarzutem popełnienia przestępstwa, z którego popełnienia uczynił sobie stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.), w zakresie rozstrzygnięć penalnych konieczne było poddanie oskarżonego dozorowi kuratora. Obowiązek ten wynika jasno z analizy przepisów art. 73 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Przeoczenie powyższego przez Sąd Rejonowy musi zatem skutkować uwzględnieniem wniesionej przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 521 § 1 k.p.k. kasacji i uchyleniem zaskarżonego wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.